

ODMOWION (10) *part praet pass pf*

odmowion (9), **odmowiony** (1).

Teksty nie oznaczają ó; pierwsze o prawdopodobnie jasne (tak w od-).

sg m N odmowiony (1). ◇ f N (praed) odmowiona (2). ◇ n N (praed) odmowiono (7).

Sł stp, Cn brak, Linde XVIII w. s.v. odmówić.

Na który nie wyrażono zgody, odrzucony, nie uwzględniony przez proszonego; negatus Calep [w tym: komu (9)] (10) : RejPs 29, 214; ták to łą mocne próśby/ iż wżythko oczkolwiek będyemy prośić w to święte imię/ nigdy nam nie będzie odmowiono. RejPos 75v; Iż ocz iedno będyemy śmieć zupełną wiarą prośić Bogá oycá nálzego w imię iedynego syná iego/ żadna nam rzecz nie będye odmowioná. RejPos 131v marg, 87, 142, 174v, 341v; Calep [694]a.

odmowion u kogo (1): Gdiż o tym świętym imieniu swoim y łam nam świádectwo dáwać raczył/ iż nam dla tego imieniá s. nic nie będzie odmowiono v Bogá Oycá niebiełkiego. RejPos 121.

Synonim: odrzucony.

Cf ODMOWIĆ

MP